

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Силистра, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Теодора В. Василева

Членове: Добринка С. Стоева
Натали Яс. Жекова

при участието на секретаря Глория Недева
като разгледа докладваното от Теодора В. Василева Въззивно гражданско дело № 20233400500460 по описа за 2023 година

Делото е образувано по въззивна жалба, предявена от адв. В. В., СсАК, процесуален представител на "МОРАНА ТРАНС" ООД, ЕИК 202629595, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област Силистра, община Силистра, гр. Силистра 7500, ул. "31-ви полк" № 72, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Р. П., против Решение № 573/19.10.2023г., постановено по гр. дело № 1818/2022 г. по описа на Силистренския районен съд, в частта, с която Е ОТХВЪРЛИЛ като неоснователни и недоказани предявените от дружеството искове с правно основание чл. 203, ал. 2, вр. чл. 211 от КТ вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, против Л. Р. Д. с ЕГН *****, в останалата им част за разликата над 117.34 лева до предявения размер от 5 366.21 лева, както и претенцията за заплащане обезщетение за забава в общ размер от 403.59 лева, начислено по отделните претенции общо за периода 23. 11. 2021 го - 23. 12. 2022 год. Жалбоподателят счита, че обжалваното решение е постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон, а също и в пълно противоречие с фактическата обстановка. Моли да бъде отменено в обжалваната част и постановено ново, с което да бъдат уважени изцяло исковите. В с.з. пред тази инстанция се явяват управителя на дружеството Р. Р., който даде обяснения по казуса и адв. В., който поддържа жалбата, моли да бъде уважена.

Ответникът по жалбата и по предявения пред районния съд иск против Л. Р. Д. с ЕГН *****, чрез ад Русчева от СсАК, е депозирал писмен отговор по реда на чл. 263 ГПК, като счита, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение – правилно в обжалваната част, поради което моли да бъде оставена без уважение и потвърдено

обжалваното решение. В с.з. перд тази нистанция се явява адв. Русчева, която поддържа отговора.

ОС, като съобрази доводите на страните и данните по делото, прие за установено следното: Жалбата е предявена от надлежна страна, против подлежащ на обжалване съдебен акт и в сроковете и по реда, указани в чл. 259 и сл. ГПК, поради което е допустима.

Настоящият въззивник е предявил пред районния съд искове с правно основание чл. 203, ал. 2, вр. чл. 211 от КТ вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, като моли съда да постанови решение, с което да бъде осъден ответника Л. Р. Д. с ЕГН ***** да му заплати общо сума в размер на 5366.21 лева/пет хиляди триста шестдесет и шест и 21 ст. / лева, представляваща претърпени от ищеца имуществени вреди, лихва за забава в размер на 411.76 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изпращане на задължението, която сума включва извършени разходи за заплащане на:

1. Наказателно постановление № 38-0000583 от 16.03.2022г. за извършено нарушение по чл. 33, параграф 2 изр 3 от Регламент /ЕС/165/2014 -1600лв;
2. Електронен фиш за превишена скорост в Германия на 10.12.2021 г. в 01,29 часа
 - глоба 30 евро/ по фиксинга на БНБ- 58.67лв/;
3. Електронен фиш за превишена скорост в Германия на 10.12.2021 г. в 02,12часа
 - глоба 30 евро/ по фиксинга на БНБ- 58.67лв;
4. Счупено огледало с ел. и подгрев RX ScaniaR дълго рамо и сервиз работа 705,60лв - фактура № 1000003991 от 23.11.2021 г — инцидент в чужбина посетен от пътна полиция.;
5. Ремонт на Скания - вилка съединител и друг - 1682.65 лв. - фактура № 0700028002 / 21. 03. 2022 год.;
6. Смяна на съединител CC7439AP калибриране - 1260.00вл. - фактура № 000000792 / 05. 04. 2022 год.

Според изложените в исковата молба обстоятелств, ответникът Л. Д. и ищцовото дружество били в ТПО, като първият заемал длъжността шофьор на тежкотоварен автомобил 12 и повече тона. Със заповед № 19/04.01.2022 г. ТПО е прекратено от същия ден. На 22.1.2021 г. е подписан – приемо предавателен протокол от управителя на дружеството, но според твърденията в исковата молба, протоколът бил предварително изготвен от ответника, който се срещнал с управителя извън служебните помещения на дружеството и му предал срещу подписа на протокола два ключа и едно дистанционно управление за централно заключване; един ключ на двата резервоара за дизелово гориво и един ключ за резервоар на AdBlue течност. В този протокол, подготвен от ответника никъде не е описана самата вещ - товарен автомобил марка „СКАНИЯ“ модел P450 с рег № CC 7439 AP, нейното състояние, наличие на съответните течности в резервоарите, отметка на

километропоказателя и други съществени елементи, имащи значение за определяне състоянието на автомобила, поради което счита, че липсва предаване на вещта, а само на описаните в приемо-предавателния протокол ключове и дистанционно управление. Ищецът твърди, че вследствие на неправомерно поведение на ответника по време на изпълнение на трудовите му задължения, са нанесени значителни щети на ищеца посредством допуснати нарушения на ЗДвП в Европа, както и е повреден товарният автомобил поради немарливото му ползване. С оглед ограничаване негативните последици за търговското дружество и евентуалното спиране на други автомобили от движение, каквато е практиката в другите държави, където извършват ежедневна транспортна дейност, се наложило да бъдат заплащани редица задължения и на ответника и такива, водещи до бъдещо ограничаване на негативните последици от неправомерното му поведение. За имуществените наказания е налице задължение да бъдат заплати незабавно /7дни/ за да не последва задържане на МПС собственост на дружеството, което и разбираемо е довело до плащане в този срок от страна на търговското дружество. Именно оценените в пари вреди от ответника на дружеството при упражняване на трудовата му дейност са предмет на исковата претенция.

Ответникът пред първата инстанция е признал претенциите за заплащане по т. 2 и т. 3 от исковата молба, а по отношение на останалите пера счита, че от представените доказателства не става ясно на кой конкретен автомобил и какви конкретно ремонтни дейности са извършвани, а освен това, тези дейности са извършвани в период, след прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди, че автомобилът е предаден на работодателя още преди прекратяване на трудовото правоотношение и е приет без възражения. По отношение на сумата по т. 1 от исковата молба навежда доводи относно факта, че е ангажирана отговорността на работодателя за неизпълнение на негово задължение, поради което същото няма отношение към отговорността на ответника. Твърди, че стриктно е изпълнявал задълженията си по трудовия договор, не е получавал покана за доброволно плащане и уведомително писмо.

Приемайки за частично признание на иска и предвид липсата на констатации за нанесени щети и извършени поправки по автомобила на приемо – предавателния протокол, РС е приел, че делото е изяснено от фактическа страна, като е отхвърлил исканията за разпит на свидетели и приемане на допълнителни доказателства, както и не е дал възможност на управителя на дружеството да даде обяснения, въпреки, че изрично е направено такова искане.

В с.з. пред тази инстанция управителят Русанов заяви, че ремонтът на огледалото е извършен в чужбина, докато ответникът е изпълнявал курс, а другият е извършен след като следващият шофьор на камиона е установил проблем със съединителя. Що се отнася до издаденото НП по първото перо от исковата претенция, пак едва с обясненията на управителя става ясно, че при поискване от контролните органи на картата за изтегляне на информацията от тахографа, той е напуснал и избягал. Отново ново обстоятелство, което се заявява една пред тази инстанция и няма как да бъде доказано, поради настъпилата преклузия.

Това са все факти, които е следвало да бъдат заявени преди настъпването на преклузията по чл. 266 ГПК, още в първата инстанция и преди предявяване на доклада по чл. 146 ГПК. Възприетият и от РС факт, който се доказва и от обясненията на управителя на дружеството, че на практика приемо – предавателният протокол не описва действителното състояние на камиона, защото не е бил налице при подписването му, води до невъзможност да се докажат твърденията за наличие на повреди в него, настъпили в резултат на виновно поведение на ответника. Независимо от това, обаче, изводът на РС, че не се доказало наличието на предпоставка по смисъла на чл. 203, ал. 2 от КТ, която да обоснове ангажиране гражданската отговорност на ответника при условията на чл. 45 от ЗЗД, е правилен. Възникналите впоследствие разходи, свързани с поддръжката на тази вещ не могат да ангажират отговорността на ответника, още по - малко предвид липсата на доказателства относно умишлено причиняване на вредите. Както посочва РС, за да бъде уважен иск за присъждане на обезвреда и да се ангажира пълната имуществена отговорност на служителя, е необходимо да се установят всички елементи от фактическия състав на деликта, а именно да се установи наличието на противоправно деяние, което да е извършено от ответника, да е причинен вредоносен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и вредата. Следва да се установят и специфичните елементи от фактическия състав на чл. 203, ал. 2 КТ, а именно деянието да е осъществено при или по повод на възложената работа и съответно деецът да е действал виновно, но само при условията на умисъл, доколкото при небрежна форма на вина отговорността му може да бъде само ограничена - чл. 203, ал. 1 КТ и съответно би могла да бъде реализирана само по реда на чл. 210, ал. 1 - 4 КТ, който изключва прякото приложение на съдебното производство. В случая няма твърдения от въззивника за умишлено или при условията на груба небрежност причиняване на вредите, поради което и отговорността по КТ е изключена.

Така изложените съображения мотивират неоснователност на жалбата, поради което и обжалваното решение следва да бъде потвърдено в обжалваната част. Изложените в него доводи за отхвърляне на исковата претенция също са резонни и съдът ги подкрепя изцяло, тъй като въззивникът не е заявил своевременно всички факти и обстоятелства, които основават исковата му претенция, като не е посочил и наличието на предпоставките по чл. 203, ал.2 КТ – умишлено причиняване на вреда или груба небрежност, като условие за основателност на исковете.

Предвид изхода на делото и направеното искане в тази насока, въззивникът следва да заплати на въззиваемият направените от него разноски по делото пред тази инстанция в размер на 996 лв.

Водим от горното ОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 573/19.10.2023г., постановено по гр. дело №

1818/2022 г. по описа на Силистренския районен съд, в частта, с която Е ОТХВЪРЛИЛ като неоснователни и недоказани предявените от "МОРАНА ТРАНС" ООД, ЕИК 202629595, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област Силистра, община Силистра, гр. Силистра 7500, ул. "31-ви полк" № 72, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Р. П. , чрез адв. В. В. от СсАК, искове с правно основание чл. 203, ал. 2, вр. чл. 211 от КТ вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, против Л. Р. Д. с ЕГН *****, в останалата им част за разликата над 117. 34 лева до предявения размер от 5 366.21 лева, както и претенцията за заплащане обезщетение за забава в общ размер от 403.59 лева, начислено по отделните претенции общо за периода 23. 11. 2021 го - 23. 12. 2022 год.

ОСЪЖДА "МОРАНА ТРАНС" ООД, регистрирано в търговския регистър, воден от Агенция по вписванията с ЕИК 202629595, със седалище и адрес на управление БЪЛГАРИЯ, област Силистра, община Силистра, гр. Силистра 7500, ул. "31- ви полк" № 72, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Р. П. Русанов да заплати на Л. Р. Д. с ЕГН *****, гр. Силистра, ул. " Витоша" № 2, вх. "А", ет. 3, ап. 7 сумата от 996 / деветстотин деветдесет и шест / лева - разноси по производството пред тази инстанция за адв. защита

Решението може да се обжалва пред Върховния Касационен съд на РБългария в едномесечен срок от получаването му от страните по делото по реда на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____